

امريکا له افغانستان څخه په لوی لاس ویتنام جوړوي

بناغلی بارتل بریز بول د نیویارک ټایمز په ورځپاڼه کې د اګست د میاشتي پر ۱۴ لیکي:

که څه هم، سناتور اوباما او سناتور مکین ښه ډېر اختلافات سره لري، خو پر یوې مسلې توافق هم سره لري. هغه افغانستان ته د اضافه عسکرو استول دي. بناغلی مکین غواړي چې پدې شرط افغانستان ته نور اضافه عسکر واستوي چې په عراق کې حالات ښه سي. مګر بناغلی اوباما وايي پکار وه چې د عراق پر ځای مو افغانستان ته زیات عسکر لېږلي وای. ځکه افغانستان د ترویزم پر خلاف د جنگ میدان دی، او موږ مجبوره یو چې د افغانستان په بیاودانولو کې د مارشال پلان غونډې یو تجویز ولرو.

د امریکادفاع وزیر، رابرت ګېټس، هم د دوی سره موافق نظر لري. هغه غواړي چې د افغانستان د ملي پوځ د روزلو او تقویه کولو په غرض ۲۰ بیلونه ډالره تخصیص سي. د عامه افکارو سروې ښيي چې ۶۰ فیصده امریکایان افغانستان ته د اضافه عسکرو د استولو سره موافق دي. د ټایمز مجلې د افغانستان جنگ د "ښه جنگ" په نامه یاد کړی دی.

مګر ایا ممکنه ده چې د بې اتفاقه، غریب، او وران افغانستان څخه یو اباد او ودان ملک جوړ سي؟ د افغانستان په بېدیاو او غرونو کې د امریکا منافع څه دي؟ حتی که دا منافع ډېري هم وي، ایا هغوی دوه مهمې دي چې باید په هر قیمت کې کپري تر لاسه سي؟ دغو پوښتنو ته جواب ورکول افغانستان ته دنورو اضافه عسکرو د استولو مفکوره تر جدي سوال لاندې کوي.

په متحده ایالاتو کې د سپټمبر د یولسمې د ترویزستي حملو را وروسته، د طالبانو د حکومت رانسکورول یو موجه، معقول، او عادلانه عمل وو. د طالبانو د حکومت کمبله فقط په څو اونیو کې د یو څو سوو امریکایي خاصو عسکرو په مټ ور ټوله سوه. البته، د شمال د ایتلاف په مرسته.

مګر د هغه وخت را پدې خوا، همدا ماموریت نور هم پراخ سوی دی. نن ورځ، په افغانستان کې ۷۱۰۰۰ د ناتو عسکر پراته دي. خو بیا هم، وضع ورځ په ورځ خرابېږي. د کال ۲۰۰۴ په پرتله په کال ۲۰۰۷ کې د یاغیانو حملې لس برابره زیاتې سوي دي. دغه راز، ځانمرګي حملې، د سرک د غاړې بمونه، او نور بریدونه هم ډېر سوي دي. په کال ۲۰۰۱ کې، زموږ مهم انډیوال – د شمال ایتلاف – دونه زیاته خاوره په لاس کې وه چې زموږ د اوسني انډیوال – حامدکرزي- تر ولکې لاندې نده.

متحده ایالات باید هر ورو هغه خلک مجازات کړي چې پر امریکا باندي یې حمله کړې ده او هغه خلک هم مجازات کړي چې همدغو کسانو ته یې د سبب او پېښو ځای برابر کړی دی. همدا سبب وو چې د افغانستان جنگ د عامه امریکایانو ملاتړ تر لاسه کړ. زموږ د جنگ اساسي اهداف- د طالبانو راپرځول او د القاعدې ړنگول- کاملاً تر لاسه سوي دي. خو په افغانستان کې د امریکا د ماموریت اوږدېدل د امریکا د څلورو نورو منافعو په باب بحثونه راپورته کوي. لمړی، د بین المللي ترویزستانو لپاره د سبب ځایونه ختمول؛ دوهم، پدغه حساسه منطقه کې د امریکا د نفوذ او طاقت خورول؛ درېیم، د مسلمانانو د زړونو، فکرونو، او ملاتړ تر لاسه کول؛ او بالاخره، د مخدره موادو او قاچاق نوعی ایستل دي. دا هره مسله جدي غور غواړي.

لمړی، د ترویزستانو لپاره په افغانستان او یا نورو هیوادونو کې د سبب دځای ختمول بېله شکه د امریکا ډېره مهمه گټه او وظیفه ده. مګر ددغه هدف لاسته راوړل، نه د یوه ملک اشغال ته اړتیا لري او نه هم افغانستان ته د نورو اضافه عسکرو لېږلو ته. ځکه د ترویزم پر خلاف مجادله د ملکونو نیولو ته اړتیا نلري، بلکې استخباراتو او مخصوصو پوځي قابلیتونو ته ضرورت لري.

که څه هم، طالبان کرار کرار غښتلي کېږي، خو یوازي به هله القاعده ته بیا د سبب ځای برابر کړي چې کابل ونیسي. مگر تر هغه وخت پوري چې مور د کابل د حکومت سره مرسته کوو، د افغان پوځ روزوو، او خپل استخبارات هلته لرو، د طالبانو د کابل د نیولو خوب او خیال به هیڅکه رښتیا نسي.

بلخوا، که چیري طالبان بیا هم قدرت ته ورسېږي، او د القاعدې لپاره د سبب ځای برابر کړي، بنایي د امریکا د امنیت لپاره ډېر زیات خطر ایجاد نه کړي .

په افغانستان او عراق کې، د برتانیې پخوانی دپلومات، روري سټیوارټ، چې همدا اوس په کابل کې یوه غیر دولتي موسسه لري، استدلال کوي او وايي: په افغانستان کې د تروریستي ډلو تمرینات هغه ابتدایي گوریلایي روزني وي چې د سپټمبر د یوولسمې له حملو سره یې هیڅ ډول ارتباط نه لاره. بناغلی روري وايي: "تاسو د چاقو د استعمال د زده کولو لپاره افغانستان ته د ورتگ اړتیا نلری. افغانستان د پیلوټی د زده کولو لپاره مکتبونه نه درلودل."

د سپټمبر د یوولسمې د حملو لپاره د القاعدې دقاتلانو روزنه په افغانستان کې نه بلکې د جب بوش_ دجمهور ریس بوش کشر ورور او د فلوریډا د هغه وخت گورنر_ په فلوریډا کې وسوه. د سپټمبر د یوولسمې د حملو د مخنیوی لپاره باید هامبورگ اشغال سوی وای، ځکه ددغه تروریستي برید لمرني پلانونه هلته وضع سوي وه .

نو بنا، په افغانستان کې د تروریزم خلاف د مبارزې لپاره امریکایان بنایي ۲۰۰۰۰ عسکرو ته اړتیا ولري، نه زیاتو ته. باید دا ومنو چې افغانستان یو لیري، منزوي، او غریب ملک دی چې د القاعدې سره څه اړیکي هم نلري. القاعده همدا اوس په پاکستان کې ټنډه خوبونه کوي .

بیا هم، امریکا په افغانستان کې ډېرو لږو عسکرو ته ضرورت لري. دونه عسکر چې استخبارات راغونډ کړي، او خاصو قواوو ته ددې فرصت برابر کړي چې تروریستان تباه او محوه کړي .

دوهم، په سیمه کې د امریکا د نفوذ او قدرت د خورولو موضوع به وگورو. افغانستان پدې منطقه کې د پاکستان، ایران، مرکزي اسیا، او حتی چین سره پولې لري. دا مسله بېله شکه ارزښت لري، خو ددغه هدف د لاسته راوړلو لپاره یوازي یو هوایي ډگر ته ضرورت سته چې زموږ په اختیار کې وي، یو افغانی حکومت چې زموږ دوست وي، او یوه کوچینی خاصه قوه چې د ضرورت پر وخت عملیات وکړي .

بلخوا، دا هم روښانه نده چې ولې امریکا ددغه اهدافو د لاسته راوړلو لپاره افغانستان ته ضرورت لري، ځکه همدا اوس امریکا په اوزبکستان او منگولیا کې په ډېر لږ قیمت ستراتیژیکي ادې لري.

درېیم، د یوه عصري او مدرن اسلام او د مسلمانانو د زړونو د گټولو لپاره دافغانستان نړیوال اهمیت په هیڅ کې حسابېږي. بل داچې په اسلامي نړۍ کې افغانستان کوم خاص اهمیت نلري. په افغانستان کې د بغداد په شان اسلامي مدنیت او ثقافت هم ندی تېر سوی. د عراق په خلاف، په افغانستان کې د شیعې گانو کوم خاص امام هم نسته. لنډه دا چې د امریکا لپاره د طالبانو غوندي یوه وهابي اسلام ماتول کومه خاصه گټه نلري.

څلرم، د مخدره موادو رالیسارول هم ډېر کمزوری دلیل دی. د امریکا د جمهوري ریاست کانديدانو هم دا مسله د خپل انتخاباتي کمپین اصلي موضوع نده گرځولي. بلخوا، د هیروینو لپاره زموږ تقاضا د افغانی بزگرانو گناه نده .

اوس نو، د افغانستان لپاره څه ډول تعهد ته چمتو یو؟ په افغانستان کې د ناټو پخواني قومندان، جنرال ډان مکنېل، ویلي دي چې د تروریزم ضد مفکورې په حساب د افغانستان لپاره باید ۴۰۰۰۰۰ عسکر واستول سي .

د افغانستان ارامول ډېر گران کار دی. روسان او انگریزان همدې واقعیت ته وروسته له ډېرو تاوانونو څخه ورسېدل. نن سبا، په افغانستان کې تر عراق زیات امریکایي عسکر مري. د کندهار د محبس کامیابه عملیات او په کنړ کې د امریکایي پوځي ادې ماتول هیڅکه په عراق کې ندی پېښ سوي.

د افغانستان اشغال يو ستر تاکتيکي برياليتوب وو، او يو سم ستراتيژيکي اقدام وو. مگر اوس داسي برېښي چې امريکا په لوی لاس د افغانستان جنگ د يوشتمې پېړۍ په وینتام بدلوي. د جنرال مکنېل په قول په افغانستان کې کامله کاميابي لاسته راوړل، دا ايجابوي چې هلته د عراق په تناسب درې برابره عسکر واستول سي. که چيري امريکايان په هغه څه باور لري چې سناتور اوباما يې غواړي، او هغه دا چې د افغانستان جنگ يو "ښه جنگ" دی او بايد افغانستان ودان او اباد سي، نو بيا امريکايان مجبوره دي چې هم يې قيمت ومني او هم داو مني چې هلته بری يو ليري او ورک خوب او خيال دی.